

Tình Nghĩa Võ Chóng Qua Câu Hát Tiếng Hò Dân Gian

Tác Giả; Võ thu Tün

Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 09:09

Dân gian ta ngày xưa quan niệm rằng hõ đã có tình thì tất nhiên phải có nghĩa. Và trong quan hõ võ chõng, hai chữ "tình", "nghĩa" đều c ghép liền với nhau, nhõ trong các thành ngữ: "tình nghĩa võ chõng", hay "tình chõng nghĩa võ" chõng hõn.

Nói võ tình, dân ta vẫn là giõng đa tình và lãng mõn không ít. Chõng yêu thì thôi, mà đã yêu thì thõt là say mê đõm đuõi:

Đã nhuõm thì nhuõm cho đen,

Đã khêu, khêu tõ ngõn đèn mõi thôi !

Ân trõu thì phõi đõ môi,

Thõng nhau thì phõi thõm đôi nghĩa tình.

Yêu say đõm đõn mõc có bõ giõt chõt cũng dành, chõ nhõt đõnh không chõu xa lìa nhau:

Gõm vàng đõ đó anh õi,

Chõt thì chõu chõt, lìa đôi không lìa.

Và đõn nõi con gái có thõ bõ cõ cha mõ đõ ra đi theo chõng:

Cha mõ bú mõm nâng niu,

Tình Nghĩa Võ Chóng Qua Câu Hát Tiếng Hò Dân Gian

Tác Giả; Võ thu T&nh
Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 09:09

T&nh i tr&nh i đ&nh ch&nh, kh&ng yú b&nh ch&nh.

Ai kêu ai hú bên s&ong,

M&nh g&nh i con d&nh , c&nh ch&nh ph&nh i theo.

Cái tình & y có khi l∠ng m&nh n đ&nh n quên c&nh th&nh c t&nh sinh ho&nh t, l&y nhau c&nh ng b&nh t ch&nh p gi&u00e1u nghèo, s&nh &nh c&nh

B&nh ra v&nh l&ong ta khô, d&nh ta h&eo,

B&nh ra v&nh kh&ng l&nh ta r&eo, ta kêu.

Nghiêng tai gi&nh a gió, ta b&nh o nh&nh đ&nh đ&nh u,

Ai xa m&nh c h&nh , hai đ&nh a m&nh nghèo đ&nh ng xa.

Cái m&nh ng "m&nh t t&uph l&nh u tranh, m&nh t tr´i tim" kh&ng ph&nh i riêng g&nh cho các thanh ni&nh l∠ng m&nh n th&nh i ti&nh chi&nh , m&nh t&nh ng&y x&nh a trai gái n&ong thon c&nh ng m&nh &nh c nh&nh v&nh y:

Đêm hè gió mát, tr´ng thanh,

Em ng&nh i ch&nh l&nh t cho anh ch&nh p th&nh ng.

Tình Nghĩa Võ Chóng Qua Câu Hát Tiếng Hò Dân Gian

Tác Giả; Võ thu Tön
Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 09:09

Lòt chòng mòng sao thòng dò c tòt,

Duyên đôi ta đã trót cùng nhau.

Trăm năm thò nhòng bò c đò u,

Chò ham phú quý đi cò u trǎng hoa.

Còn chò "nghĩa" trong thành ngò "tình nghĩa vò chòng", bao gồm "lòng chung thòy" và "nghĩa vò giàa vò chòng". Lòng chung thòy là tòm lòng yêu thương giàa vò chòng trò c sau nhò mòt:

Non non, nò c nò c khòi chòng,

Ái ân đôi chò xin đòng có quên.

Tình sâu mong trò nghĩa đòn,

Đòng vui chò n kh´c mà quên chò n nò y.

Và ngay lúc đang sòng trong hiòn tòi, nhòng vò n khòng hò quên nhòng già phút vui, buòn, sòng, khò mà vò chòng đà tòng chia xò vò i nhau:

Rò nhau xuòng bò mò cua,

Đem vú nửu vui mỉ chua trên rồng.

Em i chua ngọt đã tống,

Non xanh nõn cành biếc ta đồng quên nhau."

Thật vậy, trong cái ta gọi là "nghĩa" ấy, đã tống chia đồng biết bao kinh nghiệm của cả một cuộc đời i của đôi bên, mà đôi i nhau con người còn mang ít nhất u mê tình, bốn súc cõi giông nòi Việt Nam, không mấy ai có thể gặt bù ra khỏi tâm hồn, ký ức cõi mình đong đưa.

Phản động người phong Tây khó mà quan niệm được chung "nghĩa" của chúng ta. Đôi i với họ, họ không thèm yêu nhau nữa thì thèm gì dứt bỏ ra đi, để làm lối cuộn dập. Họ chú trọng đến hạnh phúc cá nhân của bản thân nhất định họ. Người dân ta ngày xưa, trái lại, mãi khi yêu nhau thì lòng chung nghĩ đến hạnh phúc của người mình yêu, và cõi con cái mình mà thôi. Nên vẫn chung ăn i với nhau, phai có cõi "tình" lén "nghĩa". Khi "tình" vì một lối gì mà phai nhau, thì cũng vẫn còn cái "nghĩa" đó gửi cho hai bên tiếp tục gìn giữ nhau.

Gìn giữ nhau nhất định, có thể là đã chịu nhau lòng cõi Nho giáo, mà cũng có thể vì tin vào thuyết nghiệp quả cõi Phật giáo mà cam lòng với duyên phận cõi mình, hay vào đao đỗi, vào luật pháp cõi Trời, vào sự lý khôn ngoan đong đếm nhiên cõi dân tộc ta, mà suýt đói vẫn chung chung thay nhau, không nghĩ đến sự thay đổi, phân ly:

Đất Quảng Nam chia mía đã thóm,

Rõ ru hóng đào chia nhau đã say.

Nhà giàu trại hốt lối vay,

Tình Nghĩa Vợ Chồng Qua Câu Hát Tiếng Hò Dân Gian

Tác Giả: Vũ thu Tranh
Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 09:09

Chỗ nay duyên chung vỡ, trả mày ngàn ngày cho xong!

Vì thế mà:

Trăm năm trăm tuổi, may rủi mệt chung,

Dẫu ai thêu phông, vẫn riêng mặc ai.

... Nghe lời bạn nói đùm đà,

Chung em không phai, rủi mà em thuong.

... Chung ta áo rách ta thương,

Chung người áo gấm xông h้อง, mặc ngói.

Cho nên đàn bà ta ngày xưa thường nghĩ rằng:

Rau răm ngọt ngon khó ăn,

Cho say mê đắm nay, cũng là chung người ta.

Tình Nghĩa Võ Chóng Qua Câu Hát Tiếng Hò Dân Gian

Tác Giả: Võ thu Tỉnh

Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 09:09

...Đã thành gia thợ t thì thôi,

Đèo bòng chi lõm, tõi Trời ai mang.

Chính cái "nghĩa" (hay "nghĩa võ giỗ a võ chóng") là sự thõ hiền cõi thõ cõi cái tình, thõ hiền qua các quan hệ đõi xõ hõng ngày giỗ a võ chóng või nhau cho đúng või đõ o lý tõ nhiên cõi dân tộc, thõ hiền cao đõ trong lòng hy sinh không bõ bõn, thõ hiền trong cái mà dân gian gọi là "đõc nghĩa" cùng chõng:

Lõy cha ba lõy, mõt quì,

Lõy mõ bõn lõy, con đi lõy chõng.

Mõ sõm cho con cái yõm nhõt phõm hõng,

Lõi mõ ghi khõc trong lòng nhõ không?

Õ sao đõc nghĩa cùng chõng,

Sao cho hõ mõc cũng không chê cõi...

Nhõng thõc hiền cho đõõc cái mà dân gian thõõng gõi là "đõc nghĩa" cùng chõng õy, tõõng không phõi là dõ. Tõi thõi xa xõa, khi xã hõi ta còn õ chõ đõ mõu hõ, ngõõi đàn bà không nhõng là "nõi tõõng" cõi gia đình, mà đã tõng là nhõng "tõõng lanh" đõu tiên trong lõi chõ sõ nõõc ta, đõng lên đõu khiõn các cuõc kháng chíõn chõng xâm lăng, nhõ các Bà Trõng Trõc, Trõng Nhõ và Bà Triõu nõ võõng...

Tình Nghĩa Võ Chóng Qua Câu Hát Tiếng Hò Dân Gian

Tác Giả: Võ thu Tỉnh

Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 09:09

Thôi xa xa lỵ, bao nhiêu trách nhiệm trong gia đình đều qui vreso ngõi mõi, và mãi đến ngày nay, dân gian vẫn còn quen miêng béo "Con dẽi cái mang" (chỗ không nói: "Con dẽi béo mang"), và cũng quen miêng nói "tình nghĩa vreso chóng" (chỗ ít khi nói "tình nghĩa chóng vreso").

Ngày nay, xã hội ta bao sang chỗ đẽi phéo hõi, người đàn bà tuy béo mõi u quyến lõi, song vẫn phéo i tiệp tõi cõi đẽi nhõi nghĩa vreso quan trọng "gánh vác giang sõn nhà chóng" cõi a mình:

Anh vreso hái đẽi chõi y cà,

Đõ em đi chõi kõi mà lõi phiên.

Chõi lõi phiên tõi công thiết cõi a,

Miêng tiệp ng ngõi cõi rõa sao nõn.

Lõi chõi phéo i gánh giang sõn,

Chõi phiên còn lõi, giang sõn còn gì?"

Và luôn luôn tõi tình chăm lo cho chõi ng khi đau, khi lõm:

Tõi em nghe anh đau đẽi chõi a khá,

Em băng đẽi ng chõi sá (a) béo ngõi lá nõi sang xõng.

Tình Nghĩa Võ Chóng Qua Câu Hát Tiếng Hò Dân Gian

Tác Giả: Võ thu Tỉnh

Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 09:09

Có làm ri mè i tròn đòn võ chóng,

Đòn mè hối ra em quật, ngón gió lồng em che.

Chú giái - (a) Có tác giả cho rằng hai chò nát là một đòn danh: "Chò Xá", tên một làng thuộc quận Huyện Đôn, tên Thôn Thiên.

Nhất là lam lũ làm ăn, cho chóng có thì giái húc hành, thi cỏ đòn nên sớm nghiệp, công danh:

Canh mệt đòn cỏa đòn nhà,

Canh hai đòn cỏi, canh ba đòn m.

Canh tết bắc sang canh năm,

Khuyên chàng đòn y húc, chò nát làm chi.

Nữ a mai Chúa mè khoa thi,

Bóng vàng Choi chói kia đòn tên anh.

Bố công cha mè sớm sanh,

Sáng nghiên, sáng bút, cho anh húc hành.

Tình Nghĩa Vợ Chồng Qua Câu Hát Tiếng Hò Dân Gian

Tác Giả: Võ thu Tỉnh

Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 09:09

Cũng vì yêu chồng, ngõi i vỡ đã hy sinh, chầu mài thiết thòi, gian khổ cho chồng đúc c đày đù, yên vui:

Vì chồng thiếp phái bát cua,

Nhưng nhẫn thân thiếp, thiếp mua ba đòng.

Vì chồng nên phái mua mâm,

Nhưng nhẫn thân thiếp, bắc ngầm cũng xong.

Vì chồng thiếp phái long đong,

Nhưng nhẫn thân thiếp, cũng xong mứt bát.

Vì chồng thiếp phái gác công,

Nào ai xem ng слt da đòng chi đây!

Vì yêu chồng mà phái nhén mèo chòng cho "êm cùa ệm nhà":

Mèo già khó lém, em ơi!

Tình Nghĩa Vợ Chồng Qua Câu Hát Tiếng Hò Dân Gian

Tác Giả: Võ thu Tỉnh
Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 09:09

Nhìn ăn, nhìn nói, nhìn lèi mè cha.

Nhìn cho nên cãi, nên nhà,

Nên kèo, nên cãi, nên xà tóm vông.

Nhìn cho nên vỡ, nên chồng,

Nhìn cho êm ảm ả trong cãi nhà.

Rồi vì yêu chồng mà tha thỉ, chầu đong đít cõi:

Yêu nhau vẹn số chồng nỗi,

Một trăm chục cũng kê cho bỗng.

...Đến cây ai nỗi đột chói,

Đeo chồng, nghĩa vẹn, giòn rái lèi thõi ng.

Cười cùng vì yêu chồng mà nhỉu bà vẹn đũa tay nguyễn hy sinh, đùa cho chồng an tâm ra đi tranh đùu vội i đùi:

Anh đi, em lèi nhà,

Hai vai gánh vác mỏ già, con thợ.

Lóm than bao quanh muỗi dại,

Anh đi! Anh liều chen đua vội i đói.

Trong lách sỏi cỏa dân tộc ta, "người vua hiền" đã hy sinh, giúp đỡ, khuyễn khích chống làm nên sự nghiệp vang danh không phai là ít. Nhà cách mạng Phan Bội Châu trả lời khi qua đời, đã có mấy lời vua Cố bà, trả lời vui con, có đoạn nhung sau:

"Bây giờ ta lúc sập sỏi chật, mà chả a chật, đem lách sỏi mỏ mây nói vui mây:

"Mày nên biết, nứu không có mỏ mây thì chí cỏa cha mày đã hờ hững nhung bao giờ kia!...

"Tôi năm ta ba mươi sáu tuổi, cho tới ngày xuất động, nhung công việc kinh dinh việc nước, mỏ mây ngầm biết hết thảy, nhung chả a tống hé răng mệt lì. Duy có một ngày kia, ta tình cõng i mệt mình, mỏ mây đong đưa cõt kẽm mệt bên ta mà nói:

-Thúy toan bắt cõp đó mà? Cõp chả a thùy bắt, người ta đều biết nhau, sao thú?

"Mỏ mây tuy có câu nói ấy mà lúc đó ta làm nghe, ta thiết dại quá. Bây giờ nhóc lì, trả lời khi ta xuất động, khoeng hồn mươi năm, nghèo đói mà bần bè nhau, khốn cùng mà chí vui ng, thiết mệt phogn nha là nhung nhan mỏ mây.

"Tôi ngày ta bắt bùt vui nết, mỏ mây đong cõp ta mệt lòn thành tinh Nghè, hồn nha tiếng đong hờ, chả có mệt câu vui ta:

-Võ chóng ly biết nhau hòn hai mươi năm, nay đón cát mít lòn gập mít thợy, trong lòng tôi đã mãn túc rỗi. Tôi đây vui sau, chả trông mong cho thợy giờ đây lòng xá a, thợy làm nhũng gì mệt thợy, thợy chả nghĩ tôi vui con.

"Hồi ơi ! Câu nói ấy bây giờ còn phảng phất bên tai ta, mà ta chả y chà năm tháng, chóng viễn cùn gì làm, chả c đã chồn mươi năm. Phảng khiền mày mày chả t trộc ta thì trách nhiệm cõa ta e còn nồng mãi mãi.

"Sười vàng quan cách, biết lời nào thăm; đùu bùc trăm năm còn lời thợ cũ. Mày mày thiết chóng phả ta, ta phả mày mày!

"Công nhĩ vong tò", chả c mày mày cũng lòng thợ cho ta chả !

Xét cho kĩ, cái "nghĩa" trong "tình nghĩa võ chóng" đó chả a hòn đã do Nho giáo ngoái lai đem đón, mà vẫn là mít bùn tính tò hù trong tâm hòn các bà vú Việt Nam tò ngàn xưa. Có thó vú sau, các nho sĩ đã đem nhũng hành đống hy sinh cao đập đã có sốn cõa phả nứ Việt Nam, lòng vào các lò giáo cõa đao Nho Trung quốc. Đò rỗi các ông chóng Việt lòi dũng vin vào đày, mà áp bùc, bùt buóc vùi mình phả i tuân theo mít cách rết là phi lý, bùt công.

Một bút công lòn nhốt tò chả đù phả quyển là tòc đa thê: "Trai năm thê bùy thiếp, gái chính chuyên mít chóng". Nhũng lò thợi Nho giáo phong kiến, nứu có ngõi đàn bà nào lên tiếc trộc tiếc chả trích, chóng đùi, thì không thó nào khôi bùi ghép vào tòi "dâm loèn".

Cho nên hù chả có thó mít nhũng lòi nứa đùa nứa thết đù tò chả diệu: đem cái tòi mà ngõi ta gán cho mình, thóm xòng lên, phóng đùi ra mít cách quá đáng, đù chả cõi, theo lòi nói lòi, cho đă nứ, đă tòc. Đùng thói cũng đù gián tiếc châm biếm, chóng đùi cái lòi quyển phi lý, cái quan niêm hùp hòi, lòi lăng vùi hai chả "tiết trinh" cõa bùt đàn ông:

Chả trinh đáng giá nghìn vàng,

Tình Nghĩa Vợ Chồng Qua Câu Hát Tiếng Hò Dân Gian

Tác Giả: Võ thu Tân

Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 09:09

Tôi anh chồng cũ đón chàng là năm.

Còn nhau yêu vui ngô u thầm,

Hope chở trên bông đón trăm con ngỗng.

Và cũng đón tôi chồng cái tính lóng lò hoa nguyệt mà khi người chồng hay ghen bóng, ghen gió đem vu khống cho mình:

Chồng ăn chồng, (thì) vui ăn nem,

Đá a có thèm mua thịt mà ăn.

...Hai tay cầm hai quạt hóng,

Quạt chát phòn chồng, quạt ngọt phòn trai.

Đêm nay vuốt bông thô dài,

Thông chồng thì ít, nhau trai thì nhiều.

...Anh đánh thì tôi chửu đòn,

Tình Nghĩa Võ Chóng Qua Câu Hát Tiếng Hò Dân Gian

Tác Giả: Võ thu Tỉnh

Thứ Hai, 26 Tháng 1 Năm 2009 09:09

Tánh tôi hoa nguyệt mèo i con chúa chúa.

Anh đánh thì tôi xin thưa,

Tánh tôi hoa nguyệt chóng chúa đê òc đâu !

Ăn quen chúa chóng đê òc lâu,

Làng, làng bò tơ trâu, mèo làng.

...Có chóng còn dò chì ngang,

Đò ra con thiếp con chàng, con ai ?

Thờ đền, dân gian còn dùng cách tò chò diều đò tò cáo, chóng đòi tò cò bò tò nhán cò a thòi xiếc buông lòi đàn bà chòt phòi thòi tiết, không đê òc làm lòi cuộc đòi cò a mình theo ý muốn:

Hồi thòi ng cu lòn, cu bé, cu tí, cu tò, cu tò, cu tò,

Con dò y, con ăn, con ngò, con bú vòi bà,

Đò mò đi xuýt giá kiêm thêm mèo tò và đò a em.

Kò tò ngày bò con gòc đòi, bò con thác đòi, bò con chòt đòi,

lòng mỉm đây nó vẫn còn thèm,

Mỗi xem quanh bói nói, nó vẫn còn có đàn em ở trong bóng nây.

Con ra, con gởi chú con vào đây.

Đó mỉm trao trả cái cỏ nghiêng nây, mỉm mỉm bùi c đi.

Mỗi nào có dám tiếc gì!

Và cuối cùng, người đàn bà góa khốn khổ kia thoát lên một lối kêu van não nực:

Ngày sau con tịt ba bò,

Sao bóng lúc sáng con cho lối chông.

Phải chăng dân gian từ chối điều cho họ hối, họ giận! Vì "đại vua nhũng hòn xóm, xã hội trại lối bung tiếng cười, là một hòn xóm còn mảnh hòn nǎa... Cái cười trại cհết là một phỏng tiễn đột trung phết. Cười lên cút đùi sỏi nhóc." (1)

Ngoài ra, qua những trào lộng trên đây, ta thấy điều này không khéo là a ngay i đàn bà dại i ché đùi phong kiến phỏng quyến. Trong tiếng cười có pha lén tiếng khóc, trong cái hài có cái bi! Đó cũng là một giá trị nghệ thuật đáng kể của các văn phom cõi kim, vì một sáng tác văn nghệ xứng với danh vua lối, trại cõi tiên phỏng phón lõi cho trung thục cõi cõi sòng con ngay i giã a xã hội cũng như thân phón con ngay i trại cõi đõi nh mõi nh. Mà ở thời gian nay, không có trung huống nào hoàn toàn vui hay hoàn toàn buồn. Đó i ngay i bao giờ cũng đầy đầy những nỗi i vui buồn lõi n.

Nhưng các nhà phân tâm lý học cho rằng trào lồng, chửi đĩu là đây còn là một phénomène tinh thần đồng giật bộc lộ nhũng niềm ẩn nấp, ẩn tu, nhũng khát vọng thầm kín bỗn ép trong tâm tư của họ.

Không rõ có phai quỷ nhục thô không? Nhưng chửi chửi là trào lồng đã phản nào có công dung chửi ngay kinh làm chửi không đũa cùi dỗng chửi "nghĩa" đũa trống trống hiếp đáp vui con. Trào lồng cũng gián tiếp cung cấp "tình nghĩa vui chửi" ở thời xa xưa.

Tóm lại, chính đĩu n hay phản đũa n, tình và nghĩa, từ nghìn xưa và trải qua bao nhiêu thời kỳ, đã khéng khít nhau, đũa đùa hòa, và thăng hoa mãi quan hệ giữa vui chửi trong gia đình Việt Nam, trong một khí thế cao đũa phản cho xã hội và cho dân tộc:

Bên cõi, sông cõi, lòng qua không cõi,

Núi lõi non mòn, nghĩa bõi không quên.

Đũa ng mòn đĩ xuông đì lên,

Tình qua, nghĩa bõi, quyết nên vui chửi.

CHÚ THÍCH

(1) Henri Bergson, Le Rire, Ed. France Loisirs, Paris, 1940, trang 128, 129: A ces impertinences, la société réplique par le rire, qui est une impertinence plus forte encore... Le rire est avant tout une correction. Fait pour humilier.